ſunt, q in amictu; ſunt, q in re Venereâ; ſunt, q in ſplendidis ædificiis exſtruendis; ſunt, q in aliis
modum excedant, genioq; ſuo nimium quantum indulgeant. Qd verò tandem? Utilitatis né aliq ejus
di notæ hoïes indè ſentiunt? Minimè. Faciunt hoc cum facultatum ſuar impendio; imò haud rarò
ſuæ famæ, valetudinis, vitæ, ipſius quoq; animæ diſpendio interdum faciunt. Quinam verò inter hos
ducant, ex me qritis? Dicam, et qdem (ſanctè affirmo) extra oëm affectum, dummodo pace veſtrâ
ditores, dicere ſit licitum. Illi imprimis hoïes plerumq; ſolent voluptatib litare, q hoc in mundo
orum Dearumq; terreſtrium axiomatib ſunt mxè conſpicui: qb qdem titulis gaudent, q à fortu
cernuntur in ſummo honor dignitatumq; faſtigio collocati. Ita nempè ſentit, nec falſò ſentit Lorch
qndo alicubi de Gentilitate afferit: qd olim Magnates, Principes atq; Reges Deos appellaverint
ob miraculum virtutis, ſive ob prudentiam, ſive ob beneficia, qb et ad humanitatem compoſiti, ſive
adulationem, ſive ob potentiam inſignem. Et qd dico, qd ita ſentiat Lorchius? qn imò ipſe DEU
q p cæteris legitimo honore excellunt, qbusq; aliqua divinæ Majeſtatis et potentiæ et gratiæ comm
nicatio facta ē, Deos appellat, uti ex Pſalmo Davidis 82 dilucidè apparet. Ex his Diis, inqu
verè multi p cæteris x more habent poſitum: ut voluptatib et earundem laqueis ſe capi patian
Verùm pgredior ulterius: neq; n. poſſum, qn paucis quoq; edifferam, quo conſilio et quâ fini fu
xhibeatur PANDORA. Jupiter nimir, (ut in fabulâ ē) iracundia motus juſſit Vulcanum fabricare
virginem, Deab facie quàm ſimillimam, idem juſſit et Deos Deasq; oēs variis donis ac dolis exor
ornare, atq; inſtruere, et eâ qdem fini; ut eēt (Heſiodi verbis utor) μέγα πῆμα ἀνδράσιν ἀλφ
ηστῇσιν, magnum nocumentum iis hominib: q circa inveſtigationem rerum neceſſariar occupabantur: it
ut eēt δόλος αἰπὺς καὶ ἀμήχανος, fraus pniciosa et inevitabilis: atq; ita in has terras inferret la
borem, morbos, ſenectutem, curas, et id genus infinita alia mala: quæ exprimit Poëta p hæc verba: καὶ
κήδεα λυγρά: item p μυρία λυγρά. Quid de voluptate heic loquar? proh DEUM immortalem! Volu
voluptas pnicioſiſſima illa ē Pandora: quam furor Vejovis infernalis, Diaboli, haut alia fini induxit in
mundum: niſi ut malis infinitis hoïes affligeret. Ab hac enim, tanq. ex immenſo Oceano, mala ſine nu
infortunas hoïum fluxerunt: chem! infortunas autem tantùm? imò verò et in corpora atq; in animos
~~ſtatus~~ in ſtatus ſingulor tùm vir et in Regna et Respubl.: ab eodem n. fonte bella et tumultus et ty
nides ortum traxerunt. Optimè hoc norat olim diſertiſſimus ille de ſeptem montib Orator: undè etiam
aliqndo in talia erumpebat verba: Pleriq; pp voluptatem, et pravam et non neceſſariam, tùm in mor
graves, tum in damna, tum in dedecora incurrunt: ſæpè et legum judiciorumq; pœnis obligantur. Tal
mala, q ex voluptate pveniunt, fugiebant Heroëm illum, doctrina pariter atq; Genere Nobiliſſimum
Chriſtophorum Georgium de BERGK. Alias n. in ſtatua ſua Mercuriali adverſus tetram iſtam Pa
doram non hocce fulminaſſet dicto: Nihil voluptate damnoſius aut fœdius. Hac blandâ peſte vir
atteritur; ratio langueſcit; inducitur infamia; animi et corporis expugnantur vires. O verba ex o
tanti Viri veriora, quàm ſi ex Tripode eēnt plata! Qcqd verò ſit; nihilominus tn rei verita
tem uno atq; altero exemplo illuſtriorem reddere, animus mihi ē: ut tantò clariùs eluceſcat, quàm
blanda, quàm fœda, quamq; damnoſa peſtis ſit voluptas. Qd? Nonné Annibalem, licet indomit
nivib atq; alpib Vi fuerit, fomenta Campaniæ tamen enervârunt? Nonné Mileſii, voluptatum
illecebris victi, pverbio locum dedêrunt: Olim fuêre ſtrenui Mileſii? Nondum enim corrupti